

**ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ Γ΄ ΤΑΞΗΣ
ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΕΝΙΑΙΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΠΕΜΠΤΗ 31 ΜΑΪΟΥ 2007
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ
ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ**

Μετάφραση

Τότε ο Πακούβιος (του) είπε ότι είναι βέβαια ηχηρά και μεγαλόπρεπα αυτά που είχε γράψει , μόνο που (αλλά) του φαίνονταν αυτά κάπως τραχιά και στυφά " Έτσι είναι " του απάντησε ο Άκκιος "όπως τα λες · και ούτε βέβαια μετανιώνω γ'αυτό · γιατί ελπίζω πως θα είναι καλύτερα, αυτά που θα γράψω στη συνέχεια. Γιατί , αλήθεια, λένε ότι με το πνεύμα συμβαίνει το ίδιο πράγμα που συμβαίνει και με τους καρπούς . αυτοί που γεννιούνται σκληροί και πικροί, αργότερα (αυτοί) γίνονται γινωμένοι (ώριμοι) και γλυκοί · αλλά όσοι βγαίνουν από την αρχή (γεννιούνται) από την αρχή μαραμένοι και μαλακοί , αργότερα (αυτοί) δεν ωριμάζουν (γίνονται ώριμοι) , αλλά σαπίζουν (σάπιοι) .

Ο δούλος του Αισώπου μας , ο Λίκινος, που σου είναι γνωστός , δραπέτευσε από τη Ρώμη στην Αθήνα. Αυτός στην Αθήνα έμεινε για λίγους μήνες σαν ελεύθερος, κοντά στον Πάτρωνα τον Επικούρειο, κι από εκεί πήγε στην Ασία. Αργότερα, κάποιος Πλάτωνας από τις Σάρδεις , όταν έμαθε από επιστολή του Αισώπου πως αυτός ήταν δραπέτης, τον έπιασε (συνέλαβε τον άνθρωπο) και τον παρέδωσε στη φυλακή στην Έφεσο.

1α. Quod	→	quem
pomis	→	poma
idem	→	eandem
nostrī	→	nostrorum
servus	→	servis
tibi	→	(a) se
menses	→	mensium
litteris	→	litterae
hominem	→	homo, hominum

1β. meliora	→	bene - melius - optime
matura	→	matura - maturiora – maturissima / maturrima
libero	→	liberius - liberiore liberrimum – liberrimo

2 α. dixit	→	dicendo
esse	→	estote
scripsisset	→	scripturus sit
videri	→	visum iri
fugit	→	fugeretis , fugite
cognovisset	→	cognoscendus
comprehendit	→	comprehendisse
tradidit	→	traduntur

2 β. nascuntur → nascens
nasciturus
natus

abiit → abeat
abiret
abiturus sit

3 α. id : υποκείμενο στο ρήμα *paenitet*
me : αιτιατική του προσώπου που δοκιμάζει το συναίσθημα της μεταμέλειας από το *paenitet*
fore : ειδικό απαρέμφατο, αντικείμενο στο ρήμα *spero* με υποκείμενο το εννοούμενο “*ea*” (ετεροπροσωπία)
servus : ονοματικός ομοιόπτωτος προσδιορισμός, παράθεση στο *Licinus*
Roma : απρόθετη επιρρηματική αφαιρετική που δηλώνει κίνηση από τόπο στο *fugit* (εκφέρεται απρόθετα , γιατί είναι όνομα πόλης)
menses : απρόθετη επιρρηματική αιτιατική που δηλώνει χρονική διάρκεια στο *fuit*
fugitivum : κατηγορούμενο στο “*eum*” από το συνδετικό ρηματικό τύπο *esse*

3 β.
quae scripsisset

δευτερεύουσα αναφορική προσδιοριστική στο εννοούμενο υποκείμενο του *esse* “*ea*” ή ουσιαστική ως υποκείμενο του *esse* , εισάγεται με την αναφορική αντωνυμία *quae*, εκφέρεται με έγκλιση υποτακτική , γιατί βρίσκεται στον πλάγιο λόγο , χρόνου υπερσυντελικού (*scripsisset*), γιατί εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου (άμεσα από το *esse* και έμμεσα από το *dixit*) και σύμφωνα με την ακολουθία των χρόνων δηλώνει το προτεροχρόνο στο παρελθόν.

Cum ...cognovisset

Δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική που λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στα *comprehendit* και *tradidit* , εισάγεται με τον ιστορικό ή διηγηματικό *Cum* , ο οποίος χρησιμοποιείται για διηγήσεις του παρελθόντος , εκφέρεται με έγκλιση υποτακτική , γιατί ο ιστορικός ή διηγηματικός *Cum* υπογραμμίζει τη βαθύτερη σχέση ανάμεσα στη δευτερεύουσα και την κύρια , δημιουργεί μια σχέση αιτίου και αιτιατού ανάμεσά τους, χρόνου υπερσυντελικού (*cognovisset*), γιατί εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου (από τα *comprehendit* και *tradidit*) και σύμφωνα με την ακολουθία των χρόνων δηλώνει το προτεροχρόνο στο παρελθόν.

4 α. *Homo a Platone quodam Sardonio comprehensus est.*

β. *Cicero dixit Licinum servum Athenas fugisse et in Asiam abisse.*

γ. *Noli hominem tradere* (*Noli* + απαρέμφατο ενεστώτα)

Ne hominem tradideris (*Ne* + υποτακτική παρακειμένου)